

Tuần Báo Vô Vi

10 tháng 3 năm 2019

Số 437

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Khai thông trí tuệ tự phân bài tại sao?
- 2) Trời Đất là một giành giựt để làm gì?
- 3) Luồng điện thiếu thanh tịnh sẽ ra sao?
- 4) Người tu thiền buông bỏ tất cả sẽ hội tụ lại được không?
- 5) Mọi sự rắc rối của khối óc do đâu hình thành?
- 6) Tâm không thành thì tu có đạt không?
- 7) Nghiệp lực lôi cuốn từ kiếp này đến kiếp nọ tại sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Montréal, 20-05-2001 4 : 15 AM 1) Hỏi: Khai thông trí tuệ tự phân bài tại sao? Đáp: Thừa khai thông trí tuệ tự phân bài là tự trở về với tự nhiên và hồn nhiên. Kệ : Thành tâm tiến hóa hợp tự nhiên Trí tuệ khai minh tự hiểu hiền Thức giác chơn hồn quy một cảnh Quy nguyên thiên giác giải tâm phiền.	Montréal, 21-05-2001 2 : 40 AM 2) Hỏi: Trời Đất là một giành giật để làm gì? Đáp: Thừa Trời Đất là một còn giành giật vì lòng tham. Kệ : Vọng động tham lam trí khó hòa Quán thông đời đạo tự thông qua Duyên đời động loạn gieo thêm nợ Khó tiến khó tu lại khó hòa.
Montréal, 22-05-2001 4 : 40 AM 3) Hỏi: Luồng điện thiếu thanh tịnh sẽ ra sao? Đáp: Thừa luồng điện thiếu thanh tịnh thì mọi việc sẽ rắc rối và không dứt khoát. Kệ : Động loạn rắc rối khổ loạn dâm Trí không ổn định tạo sai lầm Tâm không minh chánh gây loạn động Thực hành không có tạo sai lầm.	Montréal, 23-05-2001 2 : 45 AM 4) Hỏi: Người tu thiền buông bỏ tất cả sẽ hội tụ lại được không? Đáp: Thừa người tu thiền buông bỏ tất cả tương lai sẽ hội tụ lại đầy đủ trước khi bỏ xác. Kệ : Thành tâm tu luyện sẽ xa rời Hội tụ quy nguyên phần điển giới Có có không không đều học hỏi Bình tâm tu luyện đạt nơi nơi.
Montréal, 24-05-2001 7 : 55 AM 5) Hỏi: Mọi sự rắc rối của khối óc do đâu hình thành? Đáp: Thừa mọi sự rắc rối do khối óc bất ổn hình thành. Kệ : Mất trật tự ổn định khó thành Phi nhân phi nghĩa lại không hành Chiều sâu tâm đạo lại tiêu mất Khó khổ liên hồi nhện nhện tranh.	Montréal, 25-05-2001 5 : 20 AM 6) Hỏi: Tâm không thành thì tu có đạt không? Đáp: Thừa tâm không thành thì tu sẽ không đạt được kết quả. Kệ : Ý chí không nuôi việc chẳng thành Tâm không lưu ý trí không thanh Thực hành lộn xộn không thành đạt Quy hội chơn hồn tự tiến nhanh.
Montréal, 26-05-2001 4 : 10 AM 7) Hỏi: Nghiệp lực lôi cuốn từ kiếp này đến kiếp nọ tại sao? Đáp: Thừa nghiệp lực lôi cuốn nhiều kiếp ẩn tàng trong khối óc rất khó tháo gỡ, chỉ có dốc lòng tự tu tự tiến thì mới giải quyết được một phần bằng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật đại trí sẽ khôi phục từ từ. Kệ : Tình người khai triển tiến thâm sâu Khó khổ do tâm tự giải sầu Uyển chuyển tìm đường trí ý tu Chơn tâm thức giác hợp cơ cầu.	

MẪU ÁI 152

*Duyên tình thế thái đi đôi
Ngồi đây mình cảm tự hồi tỉnh tâm
Gắng tu chớ vội sai lầm
Đường đời gieo họa tạo lầm tạo sai.*

Mỗi sự đều có sự liên quan lẫn nhau, nhiều động hằng giờ hằng phút; tuy xa như gần, tuy gần như xa.

*Thương nhau mến cảm vui hòa
Ghét nhau lại muốn sớm xa cho rồi
Bình tâm xét lại thấy tôi
Đổi thay thay đổi vẫn ngôi tạm tình.*

Càng tu lại càng minh cảm sự sanh ly hằng ngày đều là tạm bợ, có tụ phải có tan, có hành mới có tiến.

*Sớm gần chư Phật chư Tiên
Cảm thông đời đạo mình phiền giải tâm
Lánh xa cái cảnh sai lầm
Tâm ta thời thời tự tâm tiến tu.*

Khai thông bộ đầu thì mọi điều sẽ được dễ dãi, hòa cảm với Hư Không Vũ Trụ thì Phật Tiên cũng trước mắt chứ chẳng xa đâu. Chớ nên lo tầm tụng niệm phí công vô ích. Tự hành, diễn mới khai, tâm mới tiến.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Tokyo, ngày 4/12/1973)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

DN, 25/3/2001

Thầy Lương Sĩ Hằng kính mến,

Con là V T, năm nay 80 tuổi, quê ở Q T, nay vào ở với con tại Đ N. Hôm nay mạnh dạn viết thư đến Thầy như sau :

Cách đây khoảng 6, 7 năm, em con là V T S ở bên T có gởi về cho con quyển sách Thiền Vô Vi. Con tự xem sách tập thiền. Con tập 6 tháng Pháp Luân Thường Chuyển, xong tập 6 tháng Pháp Luân Chiếu Minh xong, từ đó đến nay con thường thường đêm nào cũng thiền vào lúc giờ tỵ. Phần 1 nguyện, phần 2 Soi Hồn, phần 3 PLTC, tập thở từ 6 đến 12 hơi, phần 4 Thiền Định. Trong lúc Thiền Định, tay bắt ấn Tam Muội. Phần 5 Xả Thiền, vuốt đầu xuống vành tai.... Còn trước bữa cơm, niệm 5 câu chú, lúc 7 giờ tối niệm Bát Chánh. Sáng ngủ dậy, lúc 5 giờ, con ngồi sám hối trong ngày có làm điều gì sai trái với đạo pháp, con xin sám hối. Xong con công phu Pháp Chiếu Minh, tập thở 78 cái, rồi con ra sân tập thể dục trợ luân. Con chưa có điều kiện để lấy kính Vô Vi, xin Thầy chỉ giáo cho con. Con không có sức để lấy, 50 cái có được không ?

Kính thưa Thầy, con thiền đã lâu mà chỉ có trên mở ác nổi lên một cục chứ không có nứt, chưa có xuất hồn và chưa có hào quang xung quanh mình.

Con xin Thầy được nhận Thầy là Thầy (người hướng dẫn) và được làm đệ tử của pháp môn mà Thầy là người đang lãnh trách nhiệm của Bề Trên truyền bá cho nhân loại.

Con viết hơi dài là muốn bày tỏ rằng tất cả chắc là có sự sắp xếp của Bề Trên. Con có ý định sẽ quyết tâm tập pháp môn thiền Vô Vi để tự cứu mình. Con muốn Thầy giúp con và chỉ giáo cho con thêm.

Ngoài ra, con hy vọng sẽ nhận được thư Thầy động viên nhắc nhở dạy dỗ, con rất hân hạnh. Con mạnh dạn viết thư này để đạt với Thầy nguyện vọng của con mong.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal, ngày 23/8/2000

V T,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 25/3/2000 được biết con dự định thực hiện pháp môn cho đến cùng. Với 80 năm con đã sống trên mặt đất, đã nghe và thấy không ít chuyện phải và trái trên đời này đã và đang diễn tả trong tâm con không ít, những con vẫn qua cho đến ngày hôm nay, thấy rõ khả năng của mọi sinh linh trên mặt đất đều có để ứng phó từ thuận cho đến nghịch, và từ nghịch cho đến thuận, nhưng vẫn qua. Ngày ngày khó qua, nhưng ngày ngày qua, cuối cùng rồi cũng phải ra đi bằng hai bàn tay không.

Nay con liên lạc với Thầy, con sẽ hiểu được nhiều chuyện hơn. Thầy chỉ xây dựng cho con tự hiểu và tự thực hành pháp môn bất cứ ở hoàn cảnh nào, cũng nuôi dưỡng sự thanh tịnh của chính mình để tự vượt qua trận đồ khó khăn. Mọi cuộc sống của hành giả tại thế đều có sự sắp đặt của Bề Trên, càng thức tâm tu sẽ càng được tiến, dừng hành tu tiến, trì tâm niệm Phật, niệm, thường niệm, vô biệt niệm, đại trí sẽ được mở rộng hơn, sự sáng suốt sẽ phân xết rõ rệt hơn.

Chúc con hành tiến..

Quý thương,

Lương sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Québec, ngày 6 tháng 10 năm 1990

HỒI QUANG PHẢN CHIẾU

Hồi Quang Phản Chiếu rõ hành trình
Nhập định tham thiền lý trí minh
Giữ vững lập trường không ý đổi
Khai huệ bền lâu pháp pháp minh.

Pháp minh cơ tạng của mình,
Hành trình cởi mở địa linh hợp hòa.
Quan Âm thấu triệt tình ta,
Khai thông ngũ tạng chan hòa tình thương.
Từ Bi lánh lánh như gương,
Tâm minh Đồi Đạo mở đường tự đi.
Trở về điển giới khắc ghi,
Đường dài không ngại dự thi trường đời.

Khai thông nguyên lý thức lời,
Bình tâm học hỏi đời đời dựng xây.
Hào quang tiến hóa mỗi ngày,
Quy về một mối trước sau dung hòa.
Chẳng còn nương tựa ý ma,
Minh xa hiểu rộng chan hòa thức tâm.
Điển thanh tiến hóa thì thâm,

Tâm tâm chơn giác khai mầm nở hoa.
Tòa sen khai triển thật thà
Trở về thanh giác vượt qua mọi đường
Chung nhau thực hiện tình thương
Kết tâu thực triển gieo gương thể trần
Cộng đồng tam giới góp phần
Thanh quang chuyển hóa lần lần tiến lên.

Đạo đã sắp sẵn có nền
Trở về thực chất tự quên lý đời
Tình thương ban bố bởi Trời
Khai thông đời đạo mở lời nhủ khuyên
Tự mình khai triển tiến xuyên
Quy về một mối tạo yên tạo hòa
Cần khôn vũ trụ chung nhà
Thương yêu tha thứ chan hòa tình thương
Điền là nguyên lý mở đường
Tâm là bất diệt tạo gương đời đời
Tiến thân hợp thức hợp thời
Truy ra chơn lý đời đời dựng xây.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Hai Mươi

XEM MINH VƯƠNG XỬ PHẠT TRƯỚC ĐÀI CHUYỀN KIẾP

THẤY TỘI HỒN SI MÊ TỰ NGUYỆN ĐẦU THAI

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 13 tháng 1 năm Nhâm Tuất (1982)

Thơ

*Quang âm dịch thế khổ luân hồi
Súc đạo thành hình bách niệm hồi
Nghỉ tạ nhân thân tu Phật thể
Âm dương lộ thượng mạc bồi hồi.*

*Huyền quan chính khiêu thấu tiên thiên
Chính pháp nhân tàng tại mục tiền
Du ký kham tham chỉ nguyệt lục
Bảo thu hiệt hiệt lộ chân thuyền.*

Dịch

Thời gian trôi chảy hận luân hồi
Cầm thú đầu thai khổ một đời
Tu dưỡng thân phàm thành xác Phật
Âm dương đôi ngã hết bồi hồi
Diệu huyền cửa chính thấu tiên thiên
Mất huệ chơn như tỏ mọi miền
Du ký tốn nhiều ngày với tháng
Tùng trang sách quý hiện tâm hiền.

Tế Phật: Việc viết sách Luân Hồi Du Ký đã tới phần cuối, mong rằng tiếng kêu trầm thống này của loài cầm thú là tiếng kêu cuối cùng, hi vọng kiếp tới chúng đều được đầu thai lên làm người, không còn phải chịu cảnh khủng bố hi sinh đau khổ. Xin dẫn chứng kinh “Pháp Cú Tỉ

Dụ”. Thuật lại chuyện đón đầu của loài cầm thú.

Thuở trước có một vị ti khuru trí rất tinh anh, chuyên ngồi thiền định dưới gốc cây trong chốn núi sâu, được các loài chim, rắn, hươu, nai rất kính trọng nên hàng ngày chúng đi kiếm vật thực về cúng dường ngài.

Một buổi tối nọ chúng kéo tới ngồi bên cạnh ti khuru, cùng bàn luận với nhau để xem nỗi khổ nào lớn nhất trên đời? Có một con quạ nhận xét rằng: “Theo tôi nỗi khổ lớn nhất trên đời là sự đói khát, chỉ cần một ngày đói không có thức ăn, khát không có thức uống, tự nhiên mắt hoa, đôi cánh bụn rụn, kêu chẳng thém nghe, trạng thái tâm thần lúc đó hoàn toàn bán loạn. Tri giác đã bị mất thì dễ dàng lọt vào lưới và bẫy sập, dễ rồi bị thợ săn bắt đem về giết, vì vậy mà tôi thấy đói khát là sự khổ đau nhất trên đời”.

Tiếp đến là chim cuu phát biểu: “Quạ đen nói rất đúng, đói khát quả nhiên là sự thống khổ phi thường, song tình yêu trai gái còn khổ hơn đói khát. Căn cứ theo nòi giống chúng ta thì thường vì tình dục nhất thời quấy động nên lí trí mất kiểm soát, thị phi phán đoán không còn minh bạch, dần dần bị đẩy đưa vào hoàn cảnh nguy nan, cuối cùng mạng sống quý báu cũng chẳng còn. Một khi tình yêu bộc phát không cách nào chế ngự nổi, vì vậy tôi quan niệm sự đau đớn nhất trên đời là tình yêu trai gái”.

Tới phiên mình phát biểu, rắn tuyên bố: “Theo loài rắn của tôi thì sự khổ não nhất trên đời là tâm sân hận, vì mỗi khi bọn tôi nổi giận

liền không còn phân biệt thân sơ, cắn nhau tới chết, cuối cùng cả hai bên đều mất mạng, chính vì chúng tôi tính tình quá sân si nên rằng có nọc độc, vì rằng có nọc độc nên loài người hễ gặp là giết ngay, không hề tha chết để chúng tôi được sống. Đó chẳng phải là nỗi thống khổ nhất trên đời sao?”. Cuối cùng hươu nói: “Nỗi thống khổ lớn nhất theo tôi là lòng kinh hãi, mỗi khi thấy chúng tôi sai lang hổ báo liền vồ lấy nhai sống nuốt tươi, nên chúng tôi chỉ còn cách tìm đường chạy trốn. Nhất là thợ săn, vì chúng tôi như cái đích của họng súng họ, do đó hễ thấy bóng họ là chúng tôi bỏ chạy liền. Hươu mẹ dễ dàng trốn thoát song còn hươu con mới thật khó khăn, bởi vậy mỗi khi gặp nạn mẹ con thường phải chịu cảnh âm dương đôi ngả, mãi mãi chẳng còn được hưởng lộc trời, quả thực là nỗi khổ đau nhất đời”.

Sau khi nghe bọn chúng tôi thổ lộ hết tâm can, tì khuru mới bắt đầu khai khẩu từ tốn nói: “Thưa bản tăng đã nghe xong những lời trình

bày của chư vị, nguồn cội của các nỗi khổ đau đó, theo tôi nghĩ đều do ta có xác thân, nên túi thịt là món đồ dung chứa mọi nỗi khổ đau trên đời. Trần gian là biển khổ, song biển khổ không ở ngoài xác thịt. Do đó khi chán ghét đau khổ hãy chán ghét thân xác mình trước, nếu như không còn xác thân này thì khổ đau cũng tiêu tan hết, và mục đích sự tu hành của tôi cũng chỉ mong là sao tiêu trừ được thân tâm để chứng ngộ niết bàn, đạt cứu cánh giải thoát diệt trừ phiền não. Phải biết rằng khổ đau có tuyệt diệt thì mới thực hiện nổi sự bình yên và tự tại”.

Sau khi nghe tì khuru thuyết giảng xong, tất cả bọn chúng đều cúi đầu, chứng tỏ trí tuệ đã khai thông, chân lí đã giác ngộ, nhờ vậy mà tâm hồn chúng được an tịnh.

Bữa nay thầy hướng dẫn Dương Sinh xuống thăm địa ngục để xem Diêm Vương xử những tội hồn phải chuyển kiếp đầu thai làm loài cầm thú để viết vào sách Luân Hồi Du Ký. Dương Sinh chuẩn bị lên đài sen.

(còn tiếp)

